

УДК 65.290

К.Й. ПУГАЧЕВСЬКА

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри менеджменту та управління економічними процесами,
Мукачівський державний університет,
м. Мукачево, Україна

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ УПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЯМИ

На сучасному етапі розвитку особливе місце приділяється проблемам підвищення якості управління, досягнення значних результатів діяльності організації, підвищення її конкурентоспроможності. Дані проблеми знаходять особливу значимість, оскільки відображають тенденції основоположних змін у ринковому середовищі.

В даний час конкуренція систем управління і управлінських рішень стає визначальним фактором успіху функціонування організацій, їх виживання і тенденції до розвитку. Разом з тим, системи управління, інформаційні, організаційні та структурні концепції менеджменту багатьох українських організацій, в більшості випадків, не володіють чіткою і вираженою стратегічною спрямованістю, а значить не відповідають нинішнім умовам ринку, що не дає їм можливість пристосуватися до стрімко мінливого ринкового середовища.

Варто звернути увагу, що потреба до змін, реструктуризації та реорганізації належить не тільки до організацій, які знаходяться в кризових умовах, а й до процвітаючих компаній, менеджери яких керуються необхідними заходами, не чекаючи приходу кризи - така специфіка і умови сучасного швидкоплинного ринкового середовища. Причому необхідність самостійного вирішення питань реструктурування для кожної організації має на увазі застосування перевірених наукових методів і технологій організаційних змін. Не розуміючи суті організації, принципів управління персоналом неможливо ні управляти нею, ні продуктивно використовувати її потенціал, ні впроваджувати нововведення в її діяльність.

Організація - складний організм, компонент системи ринкових інститутів економіки, об'єднання людей, що виконують певні функції. Кожна організація - це складна система з багатогранною діяльністю: комплексне вивчення ринку, інноваційна діяльність, виробнича діяльність, комерційна діяльність, матеріально-технічної забезпечення, соціальна діяльність і т.д. У ній поєднуються інтереси кола осіб і окремих особистостей, обмеження і стимули, нововведення і застарілі технології, творчий процес і суворя дисципліна, правові вимоги.

Організаціям характерна своя форма, своя культура, свої звичаї і свій престиж. Вони стабільно розвиваються і удосконалюються при наявності продуманої стратегії та ефективного управління. Розвиток - закономірний, безперервний процес зміни свідомості і матерії, тому нові напрямки в модернізації організації мають прямий зв'язок зі змінами, які проходять в світовому суспільному розвитку [1].

Головними причинами цих змін є: зміна зовнішнього середовища (економічна, політична, соціальна і т.д.); зміна внутрішнього середовища (виробництво, персонал); додатковий продукт для суспільства, самореалізація особистості; знос обладнання; індустріальна революція і істотна концентрація на науковому і виробничому потенціалі; зміни в екологічному середовищі; об'єднання світової цивілізації (взаємозв'язок збуту, транспорту, економічних мереж і комунікацій різних країн).

Дані зміни призводять до розвитку новітніх структурних організаційних форм: віртуальних, багатовимірних, інтелектуальних, кругових.

В ході дослідження можна виявити тенденції поведінки в різних культурах і державах, а також співвіднести їх організаційну поведінку. Саме професіоналізм і знання кадрів є базою розвитку організацій. Здатність вирішувати питання розвитку

підприємства - головна характеристика сучасного управління. Перевага максимальної результативності підприємства змінилася на ефективний розвиток організації. Концепція ділового розвитку вважається відмінною рисою майбутньої стратегії, оскільки розробляється з метою розширення бізнесу, а не для збереження всіх ресурсів компанії в незмінному стані [2].

Як зазначено в роботах багатьох сучасних вчених, актуальною в 21 столітті буде концепція диференціації. Якщо до цього концепція організації мала на увазі паритет управління у власній організації з управлінням в інших компаніях, то сучасні концепції будуть ґрунтуватися на тому, як бути не такими, як інші. Якщо в минулому теорії управління говорили, як сформувати правильну систему і доцільно працювати в ній, то зараз головним питанням буде як відійти від минулих систем і стандартів, як стати іншими. У концепціях 21 століття особлива увага приділятиметься питанням створення методології управління, використання яких дасть можливість компаніям знайти тактику відрізнятись від інших. Саме ця тенденція стане основою для управлінського успіху.

Отже, можна виділити наступні тенденції управління організаціями в 21 столітті.

1. Впровадження високих технологій в матеріальну і кадрову сферу компанії, а також розуміння суті даних інновацій для виробничих процесів.

2. Посилення процесів глобалізації в організаційному управлінні через локалізацію менеджменту.

3. Підвищення інтересу до управлінської культури і потребам окремих особистостей (як в якості персоналу підприємства, так і в ролі споживачів товарів і послуг). Незважаючи на вплив науково-технічного прогресу, саме люди в організації стануть основою для її результативної діяльності.

4. Зростання швидкості зміни навколишнього середовища. Особливу роль починають грати технологічні процеси, які значно вплинули на макросередовище бізнесу. Наукові досягнення в сфері управління будуть поступово впливати на специфіку виробничого процесу організації, а так само, використання сучасних методів при обробці інформації. Стрімкий розвиток досліджень і поширення управління проектами кажуть про популяризацію впливу новітніх розробок в сфері управління організацією [3].

5. Розвиток процесного управління. На сьогоднішній день інтенсивний розвиток знаходить процесний підхід до управління вітчизняним бізнесом. Процесне управління в ситуації нестаціонарності - комплекс правил, вимог і процедур, які реалізуються в регулюванні як компанії в загальному, так і його бізнес-процесами в середовищі нестаціонарності. Дана ідея спрямована на тісний взаємозв'язок багатофункціональних елементів, що сприяє досягненню граничного результату [1].

6. Розвиток бізнесу, орієнтованого на клієнта. Це означає, що умови ринку відображаються через завдання індивідуального підходу до кожного споживача або об'єднаної групи клієнтів, для яких потрібно сформувати спеціалізований бізнес процес.

Таким чином, на сьогоднішній день створення новітньої теорії і практики управління організаціями, менеджерів нового покоління, які здатні мислити і приймати раціональні рішення в критичних ситуаціях, а також використовувати наявні можливості, - головне завдання, що стоїть перед світовою спільнотою в цілому.

Список використаних джерел:

1. Зеленцов А.Б. *Процессный подход к управлению организацией* // Вестник ОГУ. 2018. №10. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/protsessnyy-podhod-k-upravleniyu-organizatsiy> (дата обращения: 08.02.2019).

2. Пікалов В.Л. *Концептуальні підходи до створення результативної системи управління розвитком суб'єкта господарювання* / В.Л. Пікалов // *Європейський вектор економічного розвитку: зб. наук. праць.* –2008. – Вип. 2 [5]. – С. 148–158.

3. Роберт С. Каплан. *Сбалансованная система показателей* / Роберт С. Каплан, Дейвид П. Нортон., пер. с англ. – М.: ЗАО «ОлимпБизнес» 2003. – 210 с.

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>